

PROSTOR ROZLOUČENÍ

Ďáblický hřbitov
Praha 8

program / katedra
A+S – Architektura a stavitelství
K129 – katedra architektury

atelier
ATZ1
LS 2025/2026

vedoucí atelieru
Ing. arch. Anna Marie Černá Ph.D.
Ing. arch. Martin Šnorbert Ph.D.

autor práce
Zdeněk Schamberger

KONTEXT

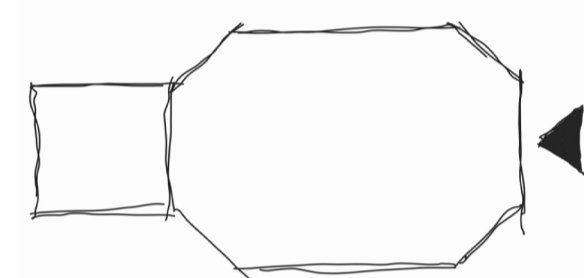
Návrh smuteční síně reaguje na architektonický kontext Ďáblického hřbitova, ve kterém se výrazně objevují prvky kubistické a geometricky komponované architektury. Inspirace vychází především z charakteristických ostrých hran, zalamaných ploch a hmotné práce s architekturou, které se na hřbitově objevují jak v samotných stavbách, tak i v drobných architektonických prvcích a oplocení areálu. Objekt na tento historický kontext nenavazuje doslovnou kopií kubistických forem, ale jejich současnou minimalistickou interpretací. Jednoduché geometrické hmoty, výrazné hrany a práce se světlem a stínem odkazují na kubistický charakter místa, zároveň však zachovávají klidný a pietní výraz odpovídající funkci smuteční síně. Významným inspiračním prvkem se stal také geometricky členěný betonový plot lemující areál hřbitova. Jeho rytmus a zalamaní ploch ovlivnily tvarosloví objektu i způsob modelace jednotlivých hmot.

KONCEPT

Smuteční síň je navržena jako kompozice dvou vzájemně se dotýkajících hmot, vycházejících ze symboliky ztráty, paměti a posledního kontaktu mezi zesnulým a pozůstalými.

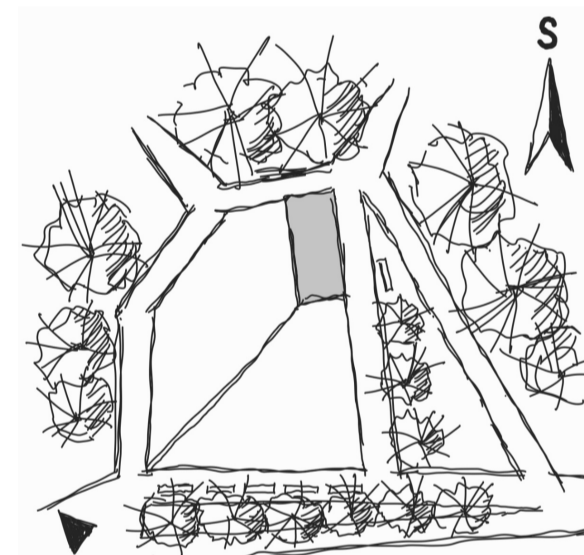
Výrazně vertikální forma vyšší části symbolizuje odchod a transcendentu. Vyšší hmota ze světlého hladkého pohledového betonu slouží jako hlavní prostor obřadu s pódium pro poslední rozloučení. Denní světlo je do interiéru přivedeno shora, odráží se od světlého reflexního povrchu a následně se láme do prostoru pódia, čímž vytváří klidnou atmosféru obřadu.

Nižší hmota z cortenové oceli vytváří intimnější prostor s lavicemi pro pozůstalé. Kontrast mezi světlým betonem a tmavou cortenovou ocelí pracuje se symbolikou ztráty a tmy, zatímco vzájemný dotyk obou hmot představuje poslední kontakt a propojení mezi světem živých a zesnulých.

PROSTOROVÉ ŘEŠENÍ

Objekt smuteční síně je situován v blízkosti hlavního vstupu Ďáblického hřbitova, v návaznosti na administrativní zázemí a stávající infrastrukturu areálu. Umístění umožňuje přirozenou dostupnost a jasnou orientaci návštěvníků v rámci hřbitova. Před objektem se nachází vodní prvek doplněný prostorem k sezení, vytvářející místo pro zastavení, rozjímání a vzpomínku. Odraz objektu na vodní hladině podporuje atmosféru klidu a symbolicky pracuje s tématem paměti a pomíjivosti.

Objekt je orientován tak, aby vyšší, jehlanovitě akcentovaná část směřovala k jihu a během většiny dne vrhala stín na nižší cortenovou hmotu. Tato práce se světlem a stínem podporuje hlavní myšlenku návrhu, tedy symboliku ztráty, trvalé přítomnosti vzpomínky a vztahu mezi zesnulým a pozůstalými. Zároveň jižní orientace umožňuje přivádět během většiny dne přirozené světlo skrze horní otvor do interiéru, kde se odráží od reflexního povrchu a dopadá do prostoru řečnického pódia.

Prostorové řešení objektu zároveň pracuje s postupným přechodem mezi veřejným prostorem hřbitova a intimním prostředím samotné smuteční síně. Návštěvníci síně nejprve k prostoru vodního prvku a sezení, který vytváří klidovou zónu pro zastavení a ztišení před vstupem do objektu. Samotná kompozice hmot následně přirozeně vede pohled i pohyb návštěvníka směrem k hlavnímu obřadnímu prostoru. Kontrast vodní hladiny a uzavřenějšího interiéru podporuje atmosféru rozloučení a podtrhuje symbolickou práci návrhu se světlem, stínem a vzpomínkou.

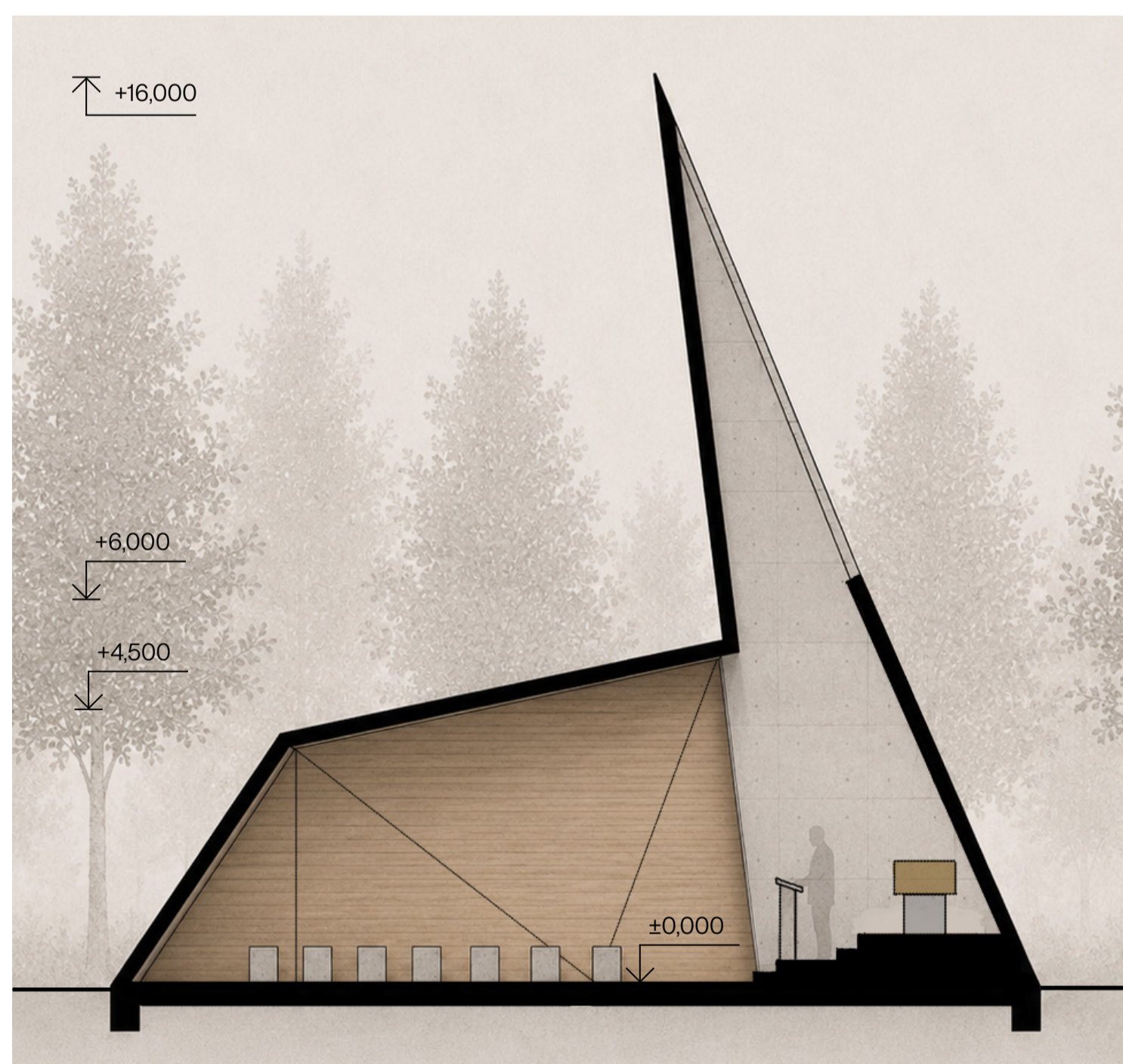
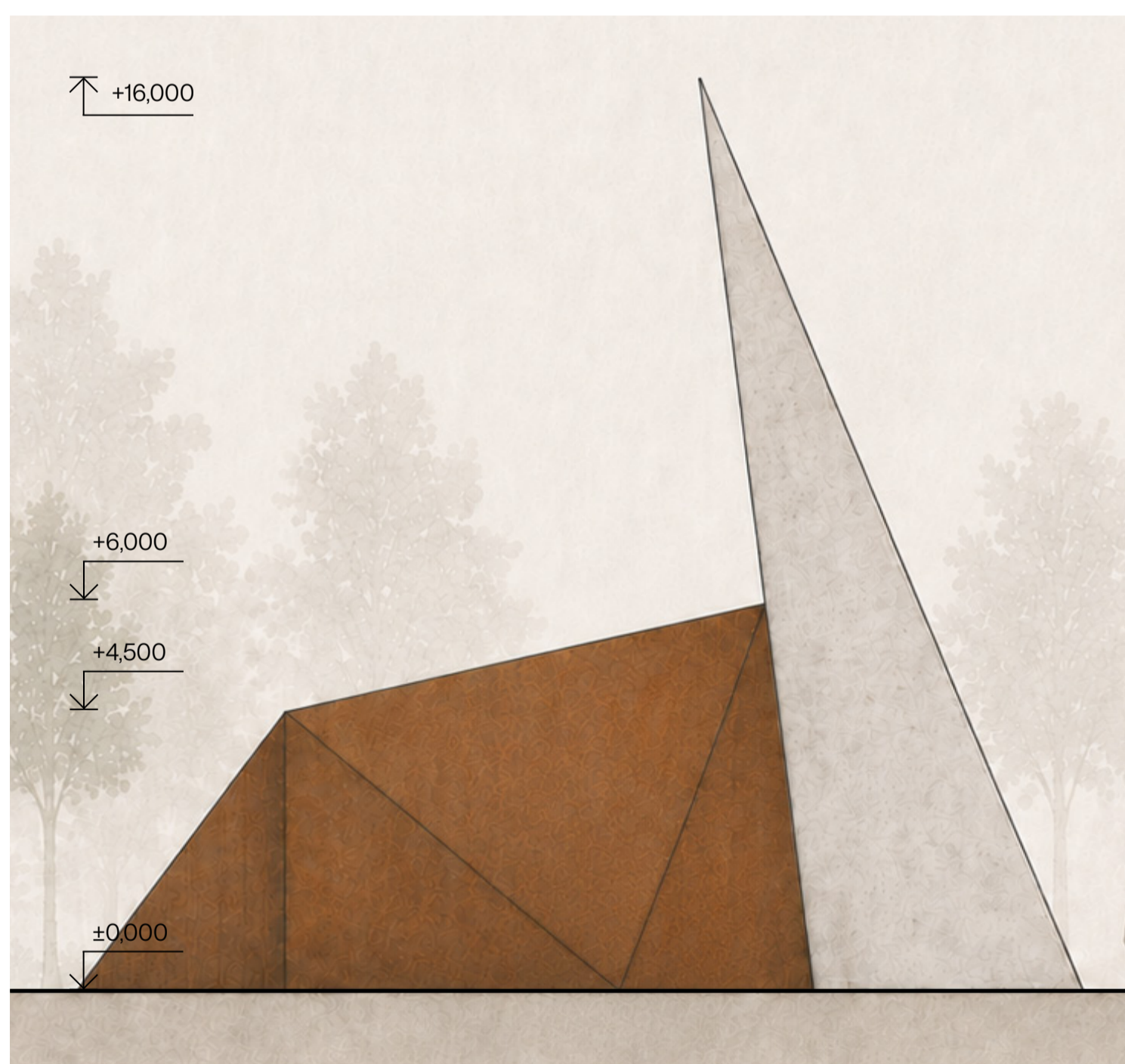
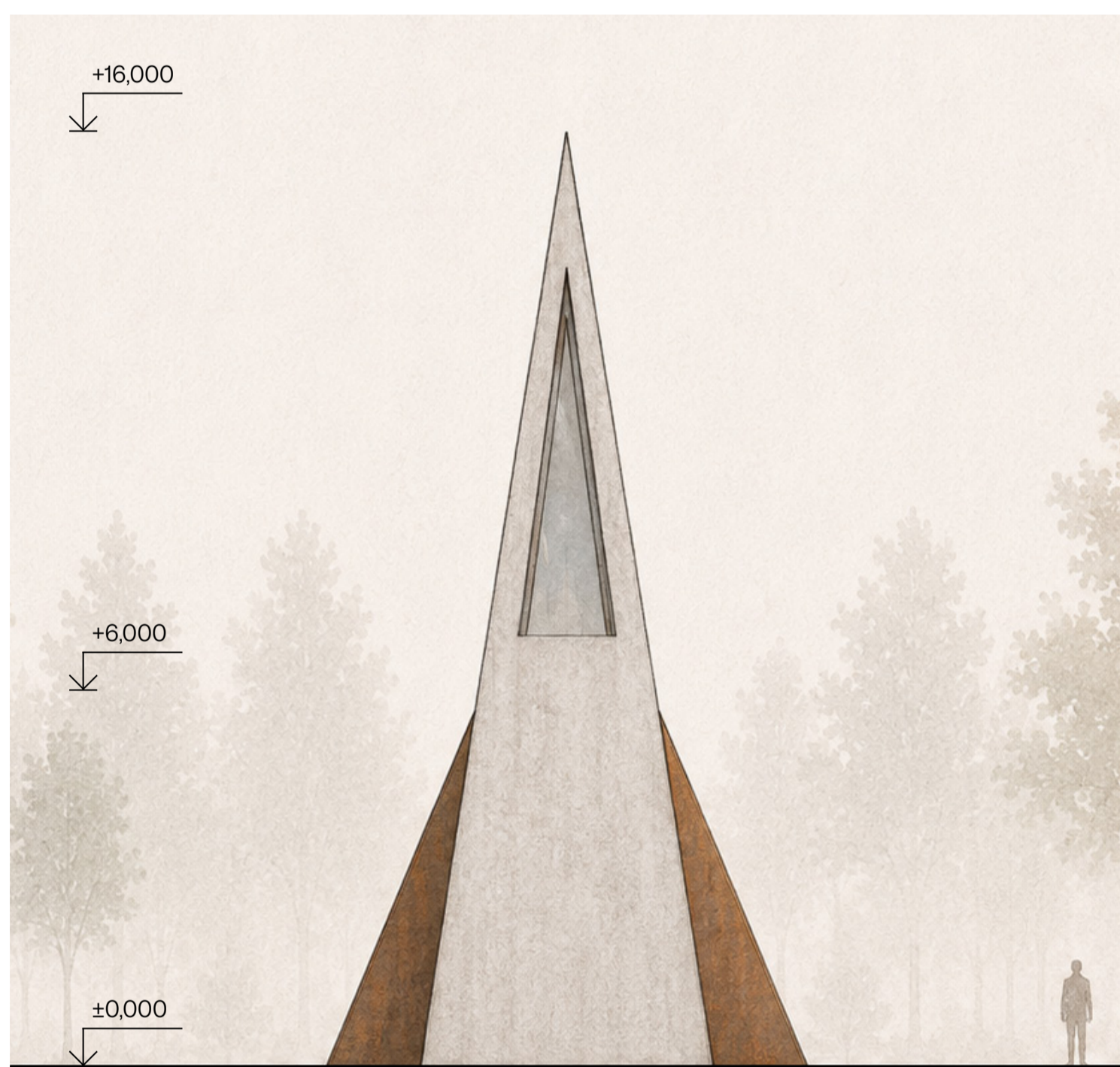

VIZUALIZACE INTERIÉRU

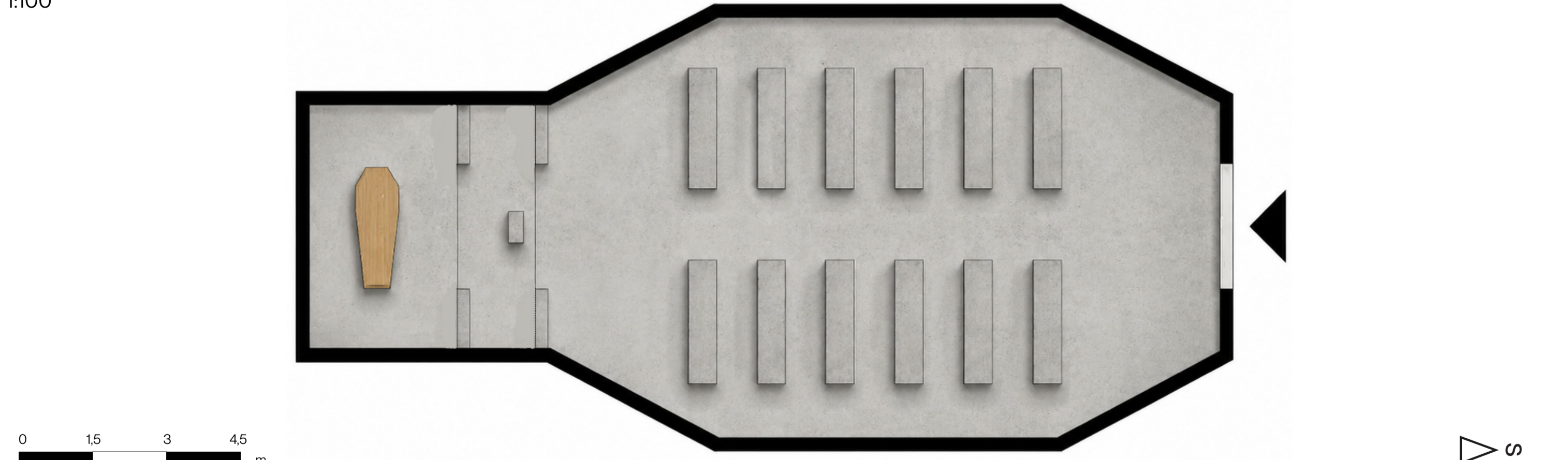
DOKUMENTACE — POHLEDY A ŘEZ

1:150

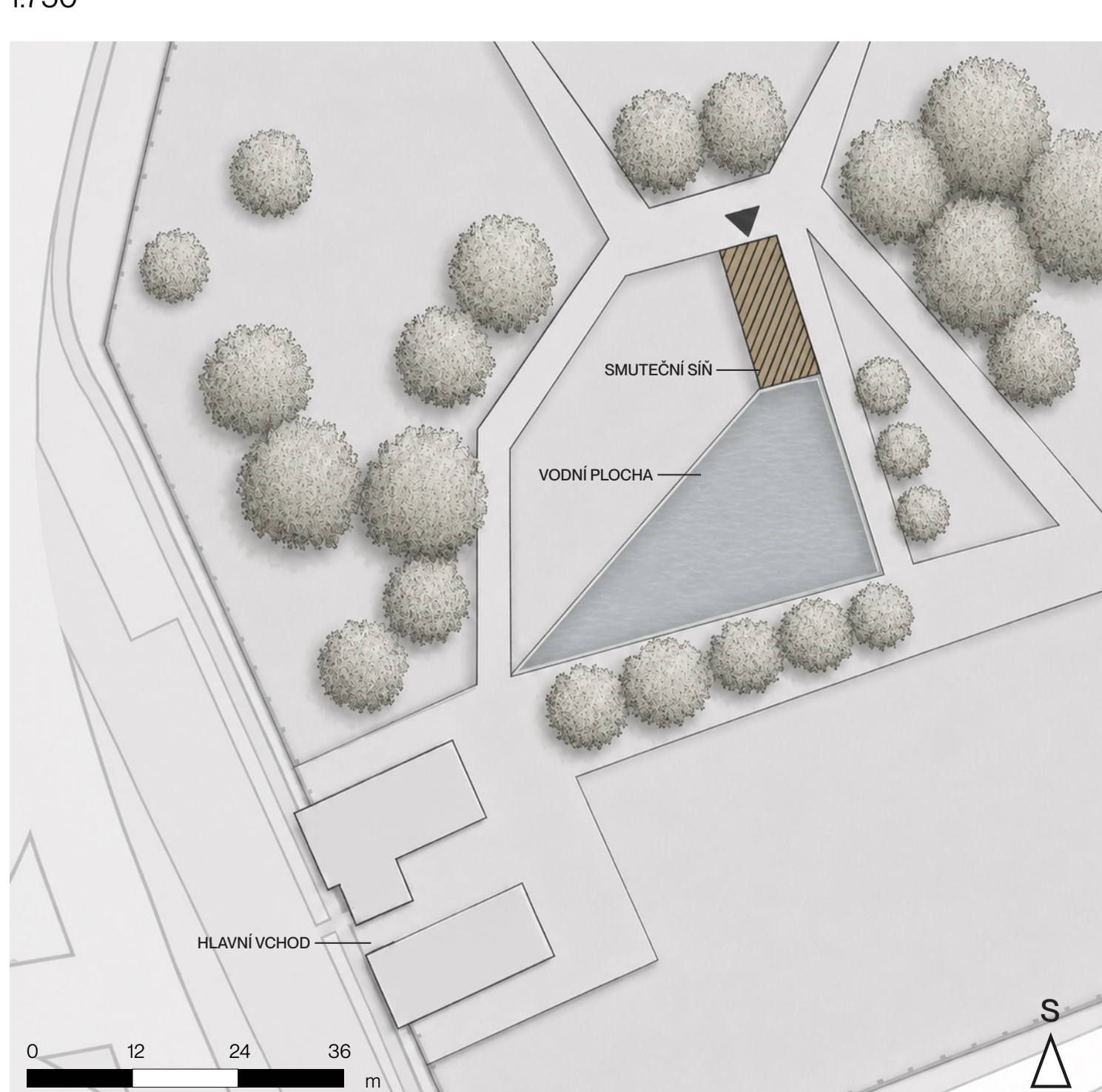
PŮDORYS

1:100

SITUACE

1:750

SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ

1:3000

